

Вечір зустрічі випускників

**«ЗАБУТА МЕЛОДІЯ
ДИТИНСТВА...»**

Таня :

Добрий вечір ,дорога родинно!

Настя:

Добрий вечір , шкільна родина!

Катя:

Ось і зібралися ми знову на традиційну зустріч зі шкільними друзями.

Аліна:

Школа – пристань і гавань ,
Сюда повертаєшся знов
Із мандрів далеких і плавань
Тут вічно панує любов.
Тебе тут завжди пам»ятають,
Куди б не заїхав , не зайшов-
На тебе постійно чекають
Увага , турбота , любов.

Аня :

Шановні випускники , гості нашої школи ! Ми раді вітати вас на цьому хвилюючому і величному Вечорі зустрічі шкільних друзів «Забута мелодія дитинства». Тож забудьте свої всі свої щоденні турботи , пригадайте роки юності. Приємного вам вечора , дорогі друзі!

Голубими птахами у цьому залі злітатимуть сьогодні задушевні ,щирі слова ,струшують спокій ,маревне мерехтіння спогадів ,що бентежать думку , навівають згадку про прожиті роки.

Надя :

В цю мить у кожного в серці щемить спогад про юність. У відцвіті сріблястого дощу несе свої надії новий день . Здається , що вчора у білому цвіті буяла весна , а зараз ви ступили в літо ,що котиться в душу ,думку ,долю.

Саша Б.:

Кожен з вас має місце в житті ,сім'ю. Та в кожного бентежно стукає серце при згадці про шкільні роки. . З'являється бажання відшукати пристань , пройти шкільними коридорами ,посидіти за своєю партою ,зустрітись в рідному класі.

Еліна :

Давайте згадаємо як для вас все починалося. Шкільні роки завжди розпочиналися зі свята Першого дзвоника.

Тріо першокласниць виконує пісню «Першокласниця»

Настя:

Минають роки за роками

Щасливі ,радісні ,сумні

Та рідна школа завжди з нами

Вона у кожного в душі.

У її стінах ви зростали

Мужніли ,пізнавали світ

Й були захищенні від бід .
Сьогодні кожен все шукає
Чогось в житті ...минає час...
Та знайте школа вас чекає
Гостинно просить в гості вас.

Катя:

Шановні випускники! Ваші стежки-дороги злилися сьогодні в одну єдину ,яка вас повернула в дитячо-юнацькі роки ,провівши до храму науки ,до рідної школи! Тут все як колись : дзвінко щєбече дїтвора ,заклопотані вчителі...Та ви вже не ті ...За вами – дороги життя ,такі різні і такі нелегкі... Як посивіли ваші вчителі. Ніхто не в силах зупинити час. Та сьогодні вам належить творити диво : ви не тільки зупините час ,ви повернете його назад ,в ті найщасливіші роки ,коли світ переливається кольорами веселки ,пробуджуючи в кожному серці веселкові надії . То ж бажаю вам приємної мандрівки в шкільні роки !

Богдан:

Ми кожен день приходимо до школи ,
І що не день – то нові відкриття
Для нас ти ,школо , стала рідним домом ,
Ти вчила жити нас і здобувать знання!

Саша Б.:

О школо! Рідна Альма-матер!
Тобі наша честь і хвала!
Хай славить під небом блакитним
Тебе гомінка дїтвора!

Діма:

О школо ! Свята Альма-матер!

Тобі наш доземний уклін!

Клянёмось завжди пам'ятати

Твій чистий малиновий дзвін!

Таня :

Слово надається школі.

Відеофільм «Школа»

Аня :

Забута мелодія дитинства .Для кожного вона звучить по-різному.

Для одних вона безтурботна та весела ,для інших – трепетна і ніжна . Але для всіх – рідна та неповторна і неодмінно пов'язана зі школою . Прислухайтесь ,будь ласка ,сьогодні до мелодії свого серця- своєї душі ,ми надіємося воно навіє вам прекрасних спогадів вашого дитинства.

Таня :

Сьогодні свято в кожного із нас

На серці радісно й приємно

Широко двері школа відчинила

Запрошує усіх гостинно.

Еліна:

Пригадайте дитячі печалі,

Як до школи ішли ви малі

Тут вас вчителька перша стрічала

Ой ,як швидко минули роки.

Співає учениця першого класу «Я – Крижопільчанка»

Катя:

Життя наче потяг , з зупинкою під назвою «Школа».А далі – у кожного свій маршрут , свої життєві далі і зупинки , свої пасажери , свої болі і тривоги , радощі й успіхи . та у всіх вас була спільна зупинка. І хоча немає станції , де приймають у минуле ,та на зупинці під назвою «Школа» вам завжди раді.

Таня :

Слово надається директору школи Мартинюку Миколі Івановичу.

Танцювальний колектив «Юність» виконує танок

Таня:

Вчитель , як дбайливий садівник ,

Що прихиляється до гілки,

Перекладає мудрість книг

В дитячі маленьки голівки.

Та ще настроює серця

На щирість, вроду яснооку

На все життя аж до кінця –

Продовження його уроку.

Настя:

Роки пролітають , як мить блискавично.

Здається недавно плив лебедем вальс.

І дзвоник останній лунав символічно,

Тривожним прощанням освячував вас.

Таня:

Дороги , дороги ... Тернисті і рівні
Із пристанні «Школа» вели у життя
І хвиля несла ваш кораблик наївний ,
Туди , де в дитинство нема вороття.

Катя:

Екзамен на мужність. Екзамен на зрілість.
В своєму житті ви складали не раз ,
Бив вітер в обличчя холодний , пекучий,
І доля не завжди всміхалась до вас.

Еліна :

У злеті росли , гартувалися крила
І згадка про школу вас гріла теплом
Учитель назавжди в серцях вам зоставив
Оте найдорожче , що зветься добром.

Артем :

В пам'яті кожного з нас школа
Нерозривно пов'язана із вчителем.
Кожна з нас зберіг , проніс у пам'яті
Щиру , мудру . вчительську науку.

Аня :

Давайте пригадаймо перший клас . перший урок у школі. Пригадайте день
, як зі сльозами на очах ви йшли за своєю вчителькою , боязко оглядаючись
, чи чекає вам мама.

Аліна:

І якими зажуреними можна було побачити в перший день навчання в першому класі хлопчиків , яких посадили разом з дівчатками. Та страх швидко залишив ,бо добрі ,лагідні очі і добра чуйна усмішка вчительки підбадьорювала вас. І ви ,як могли , розповідали , що вмієте читати , рахувати , розповідати казки.

Відеоролік « Зачекай моє ,дитинство , зачекай»

Настя :

Збираються у вирій летіти лелеки .

І зграйками діти до школи ідуть.

Учителька перша , моя ви далека ,

Я хочу зустрітися з Вами , побути.

Ви вчили колись нас читати , писати,

Як ручку тримати в руці...

Учили нас хором співати

І людям робити добро.

Ще край свій учили любити,

І землю ,і бджоли ,і квіти,

Із книги життя невідомого світу

Відкривати нові сторінки.

І. Пристайчук виконує пісню « Вчителі»

Катя :

Слово надається випускниці нашої школи , практичному психологу Козаченко Тетяні Василівні.

Таня:

Сьогодні у цьому залі нам приємно бачити тих людей , які навчали наших випускників ,ділилися своїми знаннями і теплом серця . Це – наші вчителі . Мудрі , добрі , помірковані , терплячі , люблячі , з чудовим почуттям гумору і непомірним багажом знань.

Сценка.

Олег :

Дітей ,що вчили ви із року в рік багато
І вірим ми . що пам»ятатибеде кожен з нас
Роки оті , вам ввірені так свято
Крокують із життя із класа в клас .

Саша Б.:

Вчитель - яке прекрасне слово ,
Багато хочеться мені сказати ,
Але про я поведу тут мову ,
Що вчителів потрібно шанувати.

Діма :

Повинні бути вдячні ми до віку
За їхню віру ,ласку і тепло
За те ,що розуміли нас ,любили ,
За допомогу , чуйність і добро.

Богдан:

За ті знання ,які давали і даєте
За те ,що часто як і ми були дітьми,
За те ,що доброго нас завжди навчали ,
Спасибі любі вчителі!

Настя:

Дорогі гості ! Ми раді бачити Вас в нашому залі,в стінах рідної школи.
Сьогодні ви вже гості. Минули роки, в Вашому житті було багато різних
подій. Ми просимо поділитися з нами своїми враженнями про доросле
життя. Відповідьте нам на де-які наші питання

Максим:

Як звали Вашу першу вчительку?

Таня:

Ваш улюблений предмет?

Аліна:

О котрій годині розпочиналися уроки?

Настя:

Чим запам'ятався Вам випускний вечір?

Максим:

Чк звали Вашого сусіда по парті?

Таня:

Чи закохувалися ви в своїх однокласників?

Аліна:

Чи здійснилися Ваші мрії?

Настя:

Ким Ви стали за освітою?

Максим:

Чого Ви досягли в житті?

Таня:

Ким Ви працюєте?

Аліна:

Вам подобається Ваша робота?

Настя:

Скільки учнів було у вас в першому класі?

Максим:

Чи списували Ви домашні завдання?

Аліна:

Що Вам найбільше запам'яталося в школі?

Настя:

Щоб Ви побажали усім присутнім?

Максим:

Який Ваш улюблений урок?

Таня:

Як звали Вашого класного керівника?

Аліна:

Чи хотіли би стати школярем знову?

Настя:

Чи часто Ви згадуєте шкільні роки?

Максим:

У Вас є сім'я?

Таня:

Ви хотіли б Ви щоби Ваші діти навчались в цій школі?

Аліна:

Вам знадобилися знання здобуті в школі?

Настя:

Якому вчителю Ви хотіли би подякувати сьогодні?

Максим:

Чи отримували Ви в школі двійки?

Таня:

З яким почуттям ви згадуєте шкільні роки?

Лера Пацай виконує піню « Вчителі»

Максим:

На світі безліч тягнеться доріг

Одні – як мудрість, ішні- в терен-цвіті.

А поміж нії крізь промені проліг

До школи шлях ,що найкоротший в світі.

Артем:

Відбились там і Ваші десь сліди

Десь там найкращі весни відшуміли.

На скронях сніг густий вже сивини,

А Ви йдете туди несміло.

Аліна:

Йдете ,бо Ваші там десь любов і біль,

Солодких мрій і спогадів причали .

О, як це добре ,що шляхи до шкіл

Забудь-травною не позаростали.

Катя:

То нічого ,що юність від вас
У минуле іде крок за кроком
Хай життя Ваше стане уроком
Кожен прожитий день,неначе клас.
Вже не буде канікул у вас
Ваші діти вже сіли за парти
Зважте ,друзі,ви чогось варті,
Поки юності вогник не згас.

Конкурси

- 1) Зробити снігову бабу з повітряних кульок
- 2) Запеленати ляльку зв'язаними руками.
- 3) З зав'язаними очима намалювати будівлю школи.

Катя:

За далекими порогами Вашої юності залишилася рідна школа.Та світліше стає серед цього невпинного бігу робочих буднів ,серед невідкладних справ ,коли знаєте ,що у рідному містечку ,серед помужнілих роками ровесників ,малиново зоріють неповторні юнацькі спомини і ясніють вікна рідної школи ,звуть лебединою піснею далекого шкільного дзвоника.

Аліна:

У гербарію Вашої пам'яті роки проведенні за шкільною партою є найяскравішими ,найдухмянішими квітами. Кожна пелюсточка ,дарма ,що підсушена плином часу , дихає дитинством, кожна стеблина ,дарма ,що скручена досвідом ,утраченою безтурботністю ,випромінює життя.

Таня :

Подивіться ,скільки сьогодні зірок у нашому залі !

Хіба можна не помітити ,адже відомо ,що кожен випускник нашої школи – це яскрава зірка , яка засвітилася на небосхилі в день вступу кожного з Вас в нашу Крижопільську школу №1 і залишиться в нашій пам'яті назавжди.

Настя:

Так...Проходять роки...Учні прощаються зі школою, ідуть у нове життя. Скільки прекрасних справ на рахунку випускників нашої школи. Вони працюють лікарями ,вчителями, юристами, бухгалтерами,механізаторами,водіями. Є банкіри, перекладачі ,ректори і викладачі ВУзів. Є генерал і народний депутат України.

Народний танцювальний колектив «Юність» виконує танок.

Аліна:

В колосках , снігу у жовтім листі

У квітках і вранішній росі

Закохалась молодість в дитинство ,

Заховалось в травах і весні.

Ти мене відкритими дверима

Запросила в храм добра і знань,

Крижопільська школа ,лагідна і мила

Моя радість і моя печаль.

Аня:

Лине час і дні минають

Від дзвінка і до дзвінка.

Ти мене завжди чекаєш

Школа радості моя.

Еліна:

Стала ти для мене ,мов колиска,
Строга ,чемна ,радісна й шумна .
В тобі завжди дихає дитинство ,
Кожен вчитель- син твій і дочка.
Внуки – учні ,соняха зернинки
Пробіжать за парти в ранній час ,
В твоїх вікнах зайчиків проміння
Ніжним світлом зігрівають клас.

Учні виконують частівки.

Аліна:

Минуле не вернуть,не виправить минуле
Вчорашнє ніби сон ,що шурхнув з-під очей
Як луки на весні ховаються під мулом
Так криється воно пластами днів ,ночей.

Аня:

Але воно живе-забуте й незабуте,
А час не зупиняється, а молодість біжить...
І миті жодної не можна повернути,
Що заново по-іншому прожить.

Саша Б. :

Від шкільного порога

Ми йдемо у далекі світи

Так світи ж нам в дорозі

Рідна школо, як зірка , світи

Богдан:

Вже учителя слово

В наші душі лягло , як зерно,

Проросло пелюстково

І залишилось в серці воно.

Еліна:

Попереду в ціле життя переліт:

Будуть негода і спрага в дорозі.

Як стомишся ти , як щіпатиме піт ,

Як ти засумуєш,затужиш в дорозі,

Згадай те гніздо де ти ріс, де мужнів.

Згадай рідну школу ,липи і трави

Прийди в рідну школу, де роки провів,

Де юність крилати твоя пролітала.

Учні виконують пісні «Випускники» під слайд-шоу.

Аліна:

Хай завжди і всюди добро вам буде
Хай люблять ,шанують вас добрі люди
Отож не сумуйте ,в журбу не вдавайтесь
І так як сьогодні ,завжди посміхайтесь.

Аня:

Хай буде хліб і сіль і вашим домі
Хай радість б»є мов джерело
Щоби ніколи від втоми
У вас не морщилось чоло.

Надя:

Хай будуть діти ,внуки біля вас
Живе між вами і любов і згода
І добрий день вам,нині в добрий час
З роси й води ,як мовиться в народі.

Олег:

Хай вас зігріває людська теплота
І стане світ для вас теплом любові
Росиці вам з кленового листа
Зерна добірного з пшениці золотої

Богдан:

Щоб ви були веселі і здорові
На довгий вік ,на многії літа.

Максим:

Нехай вас по світі розкидає доля
Та пісня до болю знайомого поля
Завжди повертається з давніх доріг
До рідного краю,на отчий поріг.

Богдан:

Тут кожна стежина і кожне деревце
Лікують роз ранене ,зболене серце
Може там краще – в далекому краю:
Багатше ,чистіше ,не був я ,не знаю.

Діма:

Та мови такої ,такого роздолля,
Такого зеленого ,щедрого поля
І синіх річок ,і безмежного неба
Ніде не знайдеш .А більше не треба.

Аня :

Бажаємо вам злетів і добра ,
Щоб муза вас не покидала,
Щоб посмішка привітна і легка
Із вами поряд мандрувала.

Аліна :

А ми говоримо : «Щасти!»

На всіх життєвих перегонах ,

І вам у творчості рости

Й зупинятись на перешкодах!

Випускники разом з Іриною Пристайчук виконують пісню.

ЧАСТУШКИ

В школе долго мы учились,
Сколько лет – со счета сбились
И пришли сюда опять
Наших класных повидать.

Принесли мы в школу мышку,
Напугали всех ребят:
Побросали дети книжки
И учиться не хотят.

Мы в столовую зашли .
Думали , покушаем,
Нам навешали лапши
По такому случаю.

Мы сидели за столом
В кабинете химии,
Как взорвалось один раз !
Вышли мы все синие.

Вспоминаем : мы однажды,
Даже это было дважды,
Мелом стул обрисовали,
К шефу на ковер попали.

Расписание стащили ,
Форточек наставили.
На уроках мы не были –
А на речке плавали.

А учителя крутые !
У них нервы золотые:
Сколько б мы не пропускали,
Вечно нам они прощали.

Мы сегодня здесь собрались,
Очень просим вас сейчас,
Чтоб друг друга не теряли
И пришли к нам еще раз.

СЦЕНКА

Дійові особи:

Д. - директор,

І. - викл. історії,

Х. - Викл. хімії,

А. - викл. алгебри,

Аст. - Викл. астрономії,

Л. - викл. літератури,

Ф. - викл. фізкультури,

Чер. - Черговий.

Візитка

Дзвенить дзвінок. У «вчительську» входять викладачі з журналами і зошитами.

- Залишилося тільки четвертий урок простояти ...

- І п'ятий протриматися ...

Всі дружно видихають і приймають валідол.

- У мене валідол закінчився!

- Візьміть в аптечці.

Останній увійшов кричить: «Іде! Іде!» - І все шикуються в шеренгу по стійці «струнко». Входить директор.

Д. (приймає валідол): Здравствуйте, колеги. Все: Здравствуйте ...

Д.: Ну-с, всі в зборі? Тоді почнемо збори. Почнемо з ПП. І., вся школа говорить, ніби у вас щось пропало.

І.: Я тільки запитала у 7-му «б», хто взяв Ізмаїл. І знаєте, що вони мені відповіли? «Ми не брали!»

- А може, під стіл закотився?

- Чи варто турбуватися, це ж діти. Пограють і повернуть. Д.: 7-й «б»? І., я вам співчуваю, ці ні за що не повернуть. І.: Але ж Ізмаїл ...

Д.: Що впало, те пропало. Треба краще стежити за своїми речами. До речі про речі. Х., що з вашим костюмом?

Х.: Це Сидоров на другому уроці знову винайшов порох.

Д. (прочищаючи вухо): Так, я це чула. Ну і що ж ви зробили?

Х.: Як звичайно, зібрали осколки і батьків у школу.

Д.: Порадьте йому винайти до приходу батьків вапно, шпаклівку і фарбу. До речі, про фарбу. На стінах періодично з'являються написи на латині: ікс, ігрек і так далі. А., алгебра - важливий предмет, але ви задаєте дуже багато завдань, дітям не вистачає місця в зошиті. Зате Аст. нас порадував.

Аст.: Вчора в нашій школі було скоєно унікальне відкриття в області астрономії. Учнем п'ятого класу Сергієм Б. було зафіксовано появу вісімнадцяти нових зірок. Зірки з'явилися навколо голови Сергія Б. у момент контакту її з косяком двері кабінету астрономії.

Д.: Так, може власних Платонов і швидких розумом Ньютонів рідна школа породжувати. А також, власне, і Достоевських. Л., які результати твори?

Л.: В цілому, непогано. Ось, наприклад, Сидоров пише ... (Зачитує витяги з шкільних творів на кшталт: «Хлопчик у човні швидко гріб коромислами» і «Печорін був інтелігент і мочився духами»).

Д.: Відрадно чути. А що, пошта сьогодні вже була?

- Так, була.

Д.: А чи не було там якийсь підозрілої кореспонденції?

- Підозрілого не було, тільки 12 конвертів з білим порошком.

Д.: Так багато?

- Та сьогодні ж контрольна з фізики.

Д.: Дивно, перед контрольною з хімії було тільки дев'ять.

- А що робити з порошком?

Д.: Передайте в профком, нехай роздадуть багатодітним вчителям: там на нього накопичилося майже на тридцять прань. Отже, з порошком закінчили. А що, з приводу бомби вже дзвонили?

- Ще ні, чекаємо з хвилини на хвилину.

Телефонний дзвінок. Вбігає черговий з телефоном.

Чер.: Д., тільки що повідомили, що в учительській закладена бомба!

Д.: Тихо!

- Хто-небудь знає, як дзвонити по 911?

- Треба викликати саперів!

- Не встигнемо, залишилося тільки тридцять секунд!

- Доведеться скасувати контрольну! ..

Ф. (свистить у свисток): Спокійно, без паніки! Дайте плоскогубці! (Відкриває коробку.) Тут чотири дроти: червоний, жовтий, зелений і синій. Один з них потрібно перекусити. Але який?

- Зелений!

Ф. перекушує зелений провід. Цокання годинника обривається. Всі дружно видихають і приймають валідол.

Ф.: А як ви здогадалися, що саме зелений?

- Цей колір мені так іде ...

Д.: Отже, найстрашніше позаду, і контрольна відбудеться. До кінця зміни мало часу. Є ще питання по суті? Л.: А валідол підвезли?

Д.: валідолу залишилося 42 кілограми, до кінця тижня має вистачити, а потім РВНО ще підкине. (Знову полегшено зітхають і беруть валідол.) До речі, всі чули, що уряд прийняв закон про самооборону?

Всі дістають і приймаються продувати і протирати носовими хустками рогатки, водяні пістолети та трубочки для плювання.

Д.: До дзвінка залишається одна хвилина. Усім приготуватися! Рівняйсь! Струнко! Рівняння на високу успішність! За народну освіту ... на трудовий подвиг ... кроком ... марш!

